

Който е вникналъ въ ония индивидуални и социални фактори, отъ които зависять „миѣнията“, той е повече наклоненъ да имъ не довѣрва или дори да вѣрва противното. А колко случайна и безосновна е въ случая мѣлвата, може най-добрѣ да се види отъ едно малко сравнение. Нашитѣ срѣдни учебни заведения никакъ не стоѣтъ — поне въ очитѣ на ония, които сѣ еднакво добрѣ запознати както съ тѣхъ, така и съ Висшето училище — по-горѣ отъ послѣдното. Между това, тѣ не само не се ползватъ съ лошо име, а напротивъ едва ли не се считатъ за нѣщо, достойно да служи за образецъ на Висшето училище. А достатъчно е да се взре единъ мислящъ човѣкъ по-отблизу въ духа и атмосферата на нашитѣ срѣдни училища, за да се убѣди, че голѣма частъ отъ злинитѣ на нашия животъ сѣ прѣко слѣдствие на неразумната възпитателна и образователна система, която владѣе въ тия училища, и въ частностъ — на неподготвени, невѣщи и невѣжди, а и недобросѣвѣстни учители, каквито въ Висшето училище едва ли би се намѣрили. — Отъ дѣ тогава тая разлика въ „миѣнието на обществото“? По всѣка вѣроятностъ не само отъ обстоятелството, че Висшето училище прѣдставява по-високо стѣпало въ системата на учебнитѣ заведения и справедливо възбужда по-голѣми очаквания, но и отъ тая външна случайностъ, че то е едно, а тѣ сѣ много, та има възможностъ за всѣки отдѣленъ лошъ резултатъ да се вини нѣкоя отдѣлна гимназия, безъ да се държи смѣтка, че такива сѣщи резултати е дала въ изобилие всѣка гимназия и че не е лоша